

عنوان مقاله:

بررسی میزان هویت ملی در میان اقوام ایرانی: مطالعه کردها و ترک های آذری

محل انتشار:

همایش قومیت و فرهنگ ایران اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حبیب احمدلو
فاطمه محمدزاده

خلاصه مقاله:

هویت ملی بالاترین سطح هویت اجتماعی در جامعه می باشد. اعضای هر جامعه ای با هویت یابی ملی در مقایسه با اجتماعات ملی دیگر، به شناختی از خود نائل می آیند که تابهاات درون-جامعوی و تفاوت های برون-جامعوی آنان را برجسته کرده و آنان را به همدیگر پیوند و از اعضای سایر جوامع متمایز می کند. اعضای یک جامعه ناهمگون می توانند در سطحی پائین تر از سطح هویت ملی نیز به هویت یابی خود پردازند که این نوع هویت یابی ها چالش های بالقوه ای را برای هویت ملی به وجود می آورند. ایران نیز جامعه ای کثیر القوم بوده و می تواند از چنین وضعیتی برخوردار باشد. پژوهش حاضر به بررسی مقایسه ای هویت ملی در میان اقشار مختلف کردها و ترک های آذری ساکن در شهرهای تبریز، ارومیه، مهاباد و سنندج می پردازد. برای رسیدن به اهداف تحقیق از روش پیمایش استفاده شد و نمونه ای به اندازه 750 نفر به روش تصادفی انتخاب شد. برای سنجش هویت ملی از نه مؤلفه اساسی (احساس روانشناختی ایرانی بودن، سرنوشت مشترک، تاریخ و آثار تاریخی مشترک، زبان و ادبیات ملی، میراث فرهنگی، نمادها و مشاهیر ملی، سرزمین و مردم ایران، اقتصاد ملی و نظام سیاسی-دینی) استفاده شد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که هویت ملی در هر دو گروه قومی مورد بررسی بالا بوده، اما هویت ملی ترک های آذری بیشتر از کردها است، همچنین هر دو گروه قومی به ایرانی بودن و ریشه های قومی خود اهمیت یکسانی می دهند. هویت ملی زنان بیشتر از هویت ملی مردان است. همچنین بررسی رابطه نوع شغل با هویت ملی نشان داد که فرهنگیان بیشترین میزان هویت ملی را دارا هستند، پس از این قشر به ترتیب زنان خانه دار، دانش آموزان و دانشجویان، کارمندان و بازاریان قرار دارند و کارگران دارای کمترین میزان هویت ملی هستند.

کلمات کلیدی:

هویت ملی، اقوام ایرانی، ترک های آذری، کردها، تشابهات درون-جامعوی، تفاوت های برون-جامعوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270765>

